

Han var också mannen som långt före 5:2- (bantnings-) metodens födelse fick rubriken ”Han minskar mest i svensk press – 26 kilo var det;

Han hann med att sjunga duett även med bl.a. Bosse Larsson på Solidenscenen samt spela med Andrew Walter och Kjell Wigren bl.a.

Kort sagt, Stig Nahlbom såg till att leva ett minnesvärt liv, fick också uppdrag som breddade alla upplevelser och det var också alldeles självklart att han som dragspelsentusiast och Kung Nalle 1 av Bälgiens myntade det självklara ordspråket: Takten framför allt!

Hans trontal skulle f.ö. ha tilltalat miljöpartister och centerpartister även idag – om de varit/är musikaliska...

Slutklämmen på trontalet var:

”Dragspelet har folkets kärlek. I vår nedsmutsade värld skall miljoner dragspel dra in den förorenade atmosfären och skicka ut den genom stämmorna som frisk härlig luft som rensar kroppen och själen. Den demokratiska diktaturen har i sann revolutionär anda krönt oss till Bälgiens första härskare!”

* Sig Nahlbom var född i Kungsör i september för 85 år sedan. Han växte upp i Stöde, Karlskrona, Stöde igen och Sundsvall. Han var under många år ”utlokaliserad” runt om i Sverige för att slutligen bosätta sig i Stöde – där han mötte inte bara sitt öde, som han brukade berätta.

JERRY ERIXON

En svartvit värld *kan vara färgstark*

Att dragspel har svarta och vita tangenter vet väl alla. Men några väldigt duktiga spelare gillar att flytta på knapparna för att göra ett mer estetiskt intryck på publiken.

Text och bild: Gun Sundberg



Man kan exempelvis ha alla vita knappar överst på diskanten och alla svarta nederst. Så har dragspelskungen Pierre Eriksson. En svart kostym på Pierre förstärker den svartvita looken. Och den viktigaste dekorativa detaljen är förstås hans gitarrist och medspelare Rolf Jardemark iklädd svart hatt, svart kostym och svartvita eleganta skor med bärdmönster (italiensk maffioso?). Bara gitarren avvek från det svartvita mönstret.

Spelar det någon roll hur en musikerduo ser ut?

Publiken kommer väl ändå för att lyssna på musiken. Ja, för vi vet alla att man inte bara lyssnar med öronen utan lika mycket med ögonen, när man har musikerna framför sig. Så fick vi i Eskilstuna göra första onsdagen i maj när de två toppmusikerna från Göteborg gästade oss i dragspelsklubben Smedbälgarna och en konsert gavs för allmänheten.

Ovan nämnda Rolf är förstås ingen ”detalj” när det kommer till det musikaliska. Hans sätt att följa Pierre i dennes många utvecklingar är imponerande, men Rolfs egna stick rev ner beundrande applåder. Franska chansoner som La vie en rose följdes av italienska dragspelsklassiker. Annars bjöds på många välkända och populära jazzinspirerade låtar som I can't give you anything but love. Och i öppningsnumret Lady be good fick Pierre till en improviserad stepdans (med dragspelet på!). Självklart spelades klassikern Säckkjärven polka men i olika rytmer, tonarter och musikstilar.

Spelarduon såg nöjda ut efter avslutande En afton på Solvik och nöjd var också publiken, som hoppas på ännu ett gästspel så småningom. Att ett så svartvitt framträdande kan vara så färgglatt!